

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Antoci Maria și Leșanu Andrei în numele inculpatului Eșanu Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Eșanu Dmitri Fiodor, născut la 09.09.1963, originar s. Chioselia, r-nul Cantemir, domiciliat mun. Chișinău, or. Durlești, str. Stejarului, nr.38.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 16.01.2015 – 22.10.2015;*
2. *Instanța de apel: 12.11.2015 – 04.12.2015;*
3. *Instanța de recurs: 23.02.2016 – 11.05.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 octombrie 2015, inculpatul Eșanu Dmitri Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Eșanu Dmitri Fiodor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Codul penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani, dacă condamnatul Eșanu Dmitri Fiodor nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, în perioada de timp cuprinsă între 08 decembrie 2014 - 16 decembrie 2014, inculpatul Eșanu

Dmitri Fiodor, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin metoda deteriorării ușii, a pătruns în casa de locuit, situată pe str. Stejarului, nr. 28 din or. Durlești, mun. Chișinău, ce-i aparține lui Maniuc Igor, de unde a sustras pe ascuns bunuri, părăsind locul comiterii infracțiunii, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

Prima instanță a reîncadrat fapta constatată pe episodul cu privire la partea vătămată Maniuc I. din art.186 alin.(5) Cod penal - „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*” (potrivit rechizitoriului dauna în sumă de 104 043 lei) în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după indicii calificativi: „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, din motiv că la materialele dosarului lipsesc careva dovezi, rapoarte de expertiză sau alte înscrisuri referitor la valoarea bunurilor.

Tot, el Eșanu Dmitri Fiodor, în perioada de timp cuprinsă între anul 2010 pînă la 16 decembrie 2014, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, a pătruns în ograda și anexa casei de locuit situată în or. Durlești, mun. Chișinău, str. Teiului, nr. 31, care aparține lui Roșca Ștefan, de unde pe ascuns a sustras bunuri, părăsind locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Roșca Ștefan o daună materială considerabilă.

Acțiunile lui Eșanu Dmitri Fiodor pe acest episod au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu indicii calificativi: „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*”

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Eșanu Dmitri să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 (un) an închisoare și în baza art.186 alin. (5) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Codul penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat ilegalitatea sentinței în ce privește recalificarea acțiunilor inculpatului pe episodul cu partea vătămată Maniuc I. din art.186 alin.(5) la art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, considerînd că concluzia instanței de fond este incorectă, nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești, caracterului faptei comise și probelor administrate, inclusiv și certificatelor prezentate de partea acuzării referitor la valoarea bunurilor ce constitui-se obiectul sustragerii. Astfel, făcînd referire la certificatele indicate supra, care confirmă cu certitudine valoarea bunurilor sustrate, instanța a menționat că actele în cauză s-ar referi doar la bunuri noi și nefiind luată în calcul uzura obiectelor sustrate, ori costul lucrurilor folosite costă mai puțin, deși certificatele vizate relevă cert valoarea bunurilor, iar la momentul

actual este imposibilă efectuarea unei expertize merceologice pe caz, în lipsa propriu-zisă a bunurilor furate.

În opinia apelantului în asemenea situație, organul de urmărire penală nu dispunea de posibilitatea reală de efectuare a expertizelor asupra unor bunuri, ce fusesse deja înstrăinate și nu pot fi prezentate expertului. Însă, în cazul dat, instanța de judecată a egalat lipsa unor rapoarte de expertiză cu inexistența dovezilor ce ar proba valoarea bunurilor sustrase și aceasta în situația, în care însăși instanța subliniază în sentință că, de către procuror au fost prezentate certificatele corespunzătoare referitor la valoarea bunurilor, ce au constituit obiectul sustragerii, și totodată, indică că, probele prezentate de acuzator confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția inculpatului.

Apelantul a atras atenția asupra faptului, că, pe de o parte, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin (inclusiv, prin înscrisurile prezentate referitor la valoarea bunurilor furate, de rînd cu declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor, conținutul materialelor cauzei penale, printre care au fost remarcate și sentințele pronunțate anterior în privința inculpatului - ce probează faptul comiterii de către inculpat sub formă de îndeletnicire a mai multor furturi din comunitatea unde domiciliază), iar pe de altă parte, probele administrate au fost considerate de instanță ca insuficiente pentru condamnarea inculpatului pentru acuzațiile aduse, fiind pusă la baza sentinței doar declarațiile inculpatului, care fiind în perioada comiterii furturilor, în permanență sub influența băuturilor alcoolice (fapt constatat prin declarațiile date în ședința judiciară de către feciorului acestuia Eșanu Corneliu), a declarat că nu-și amintește să fi sustras toate bunurile indicate în actul de învinuire.

Apelantul a menționat și faptul că, în cazul furtului în proporții deosebit de mari comis în decembrie 2014 din gospodăria cet. Maniuc Igor, partea vătămată a confirmat cert în ședința de judecată că, este absolut sigur de faptul că, sustragerea a fost comisă anume în perioada indicată și potrivit semnelor lăsate la fața locului, se observa clar faptul pătrunderii în gospodăria sa anume de către o persoană cunoscută sau care îi mai vizitase curtea (și anume: după modul intrării prin porțița mai îndepărtată, felul deschiderii lacătului din interior, precum și pătrunderii în beci, obiectelor de valoare alese spre sustragere, etc.).

A mai subliniat apelantul, că în situația în care de la inculpat au fost ridicate mai multe bunuri sustrase din gospodăriile ambelor părți vătămate, iar potrivit copiilor sentințelor pronunțate anterior în privința lui Eșanu D., precum și prin declarațiile feciorului acestuia Eșanu C., se constată cu certitudine că, inculpatul în perioada vizată se afla într-o stare de alcoolism cronic (fiind tratat abia la începutul anului 2015 într-o clinică specializată), iar pentru a-și întreține modul dat de viață, săvârșea sistematic furturi din gospodăriile vecinilor, după care realiza bunurile furate pentru a-și procura alcool, iar unele din bunurile furate au fost descoperite în curtea inculpatului de către colaboratorii de poliție.

Astfel, acuzatorul de stat a menționat că, este absolut nefondată punerea de către instanță la baza sentinței doar a declarațiilor inculpatului (care fiind permanent în stare de ebrietate alcoolică, nu poate cert expune acțiunile sale, iar

în special referitor la șirul evenimentelor și furturilor comise).

Procurorul a considerat, că acuzațiile incriminate inculpatului și-au găsit pe deplin confirmarea prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, care urmau a fi apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de procuror, casată hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Eșanu Dmitri Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 186 alin. (5) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Eșanu Dmitri Fiodor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Eșanu Dmitri Fiodor calculându-se din ziua reținerii.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, Eșanu Dmitri Fiodor, în perioada de timp: anul 2010 - 16 decembrie 2014, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în vederea realizării intenției sale criminale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, prin acces liber, a pătruns în ograda și anexa casei de locuit, situate pe str. Teiului nr. 31 din or. Durlești, mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns bunuri, care aparțineau cet. Roșca Ștefan, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i, astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 12640 lei.

Inculpatul Eșanu Dmitri Fiodor, în perioada de timp cuprinsă între 08 decembrie 2014 și 16 decembrie 2014, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în vederea realizării intenției sale criminale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, prin deteriorarea ușii, a pătruns în casa de locuit situată pe str. Stejarului 28, orașul Durlești, municipiul Chișinău, de unde a sustras pe ascuns bunuri, ce aparțineau cet. Maniuc Igor și însușindu-le a părăsit locul, cauzându-i părții vătămate o daună materială în valoare totală de 104043 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei este dovedită cu certitudine prin probele relevate și analizate în cuprinsul sentinței: declarațiile părții vătămate Roșca Ștefan; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 18 decembrie 2014, conform căruia Roșca Ștefan a reclamat furtul bunurilor sale materiale, săvârșit din casa de locuit de pe str. Teiului, nr. 31, or. Durlești, mun. Chișinău (f. d. 5. vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2014 și tabelul fotografic potrivit căruia

a fost cercetată curtea și casa de locuit situată în or. Durdlești, mun. Chișinău, str. Stejarului, nr. 38, de unde din curtea casei lui Eșanu Dmitri au fost ridicate două biciclete de model „Olimpia” și de model „Mustang” (f. d. 11-13, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 19 decembrie 2014, potrivit căruia au fost examinate bicicletele de model „Olimpia” și de model „Mustang” (f. d. 17, vol. I).

Instanța de apel a conchis că, acțiunile inculpatului Eșanu Dmitri Fiodor se încadrează în baza art. 186 alin.(2). lit. c), d) Cod penal: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Totodată, instanța de apel a menționat, că în cuprinsul sentinței lipsește încadrarea juridică a faptei săvârșite de inculpat pe acest episod, care contravine prevederilor art. 394 alin. (5) Cod de procedură penală, situație în care motivarea soluției contrazice dispozitivul sentinței.

De asemenea, instanța de apel a conchis că este dovedit cu certitudine și săvârșirea de către inculpatul Eșanu Dmitri Fiodor a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal, după indicii calificativi: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”*, ce vizează episodul cu partea vătămată Maniuc Igor, și anume, prin declarațiile părții vătămate prezentate la urmărirea penală și susținute în ședința de judecată, declarațiile martorului Eșanu C., certificatele privind valoarea bunurilor ce au constituit obiectul sustragerii, raportate la împrejurările constatate în cauză în perioada de timp cuprinsă între 08 decembrie 2014 și 16 decembrie 2014.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță pripit a considerat că lipsa unor rapoarte de expertiză la caz duce la constatarea inexistenței dovezilor, ce ar proba valoarea bunurilor sustrate, dar totodată indicând în sentință, că de către procuror au fost prezentate certificatele corespunzătoare referitor la valoarea bunurilor ce au constituit obiectul sustragerii.

Astfel instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță nemotivat a reîncadrat acțiunile inculpatului pe acest episod din prevederile art. 186 alin.(5) în cele ale art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar concluziile primei instanțe în acest sens au fost considerate eronate, deoarece certificatele prezentate de partea acuzării referitor la valoarea bunurilor, ce au constituit obiectul sustragerii, relevă cert valoarea bunurilor sustrate, instanța de apel subliniind totodată că la momentul actual este imposibilă efectuarea unei expertize merceologice în speță din cauza lipsei propriu-zisă a bunurilor furate.

De asemenea instanța de apel a subliniat, că nerecunoașterea integrală a vinovăției de către inculpat în ce privește numărul și valoarea bunurilor sustrate, nu echivalează cu soluția de recalificare a faptei, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și verificate în ședința instanței de apel, dovedesc săvârșirea infracțiunii constatate de către inculpat.

La fel instanța de apel a menționat, că în ședința de judecată în apel partea vătămată Maniuc Igor a declarat că nu are pretenții față inculpat, deoarece acesta i-a restituit toate bunurile furate, cu excepția celor care se află la poliție.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de apel a indicat, că a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal și reieșind din toate circumstanțele cauzei, i-a stabilit inculpatului o pedeapsa închisorii, care, în opinia instanței este una echitabilă, iar prin izolarea inculpatului de societate se va atinge scopul pedepsei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocații Antoci Maria și Leșanu Andrei în numele inculpatului Eșanu Dmitri.

6.1. Avocatul Antoci Maria, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârii atacate cu menținerea hotărârii primei instanțe, care în opinia acesteia este legală și întemeiată.

În susținerea solicitării sale recurentul invocă ilegalitatea hotărârii adoptate de către instanța de apel, care neîntemeiat l-a condamnat pe Eșanu Dmitri de săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, deoarece incorect a stabilit circumstanțele de fapt în speța dată.

Avocatul consideră, că concluzia primei instanțe privind recalificarea acțiunilor Eșanu Dmitri din art.186 alin.(5) Cod penal în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, este una corectă și întemeiată, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii pe episodul cu partea vătămată Maniuc I. nu confirmă cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Menționează faptul, că însăși partea vătămată în instanța de apel a declarat că toate bunurile i-au fost restituite, pretenții față de inculpat nu are și s-a împăcat cu acesta, inculpatul și-a cerut scuze pentru cele săvârșite.

Astfel, recurentul consideră, că pedeapsa stabilită de prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este echitabilă pentru infracțiunile săvârșite de inculpat, iar corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate.

6.2. Avocatul Leșanu Andrei, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* pct. 12) - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* și pct. 15) Cod de procedură penală - *instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză,* solicită casarea hotărârii atacate cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În susținerea solicitării sale recurentul invocă faptul că, instanța de apel a omis să-și motiveze soluția sa în speța dată pe un raport de expertiză real, care să prezinte valoarea reală a obiectelor sustrase, cu respectarea metodologiei de calcul, ca element obiectiv de bază pentru evaluarea pagubei, cauzate părții vătămate Maniuc I. Astfel, considerând dubios felul în care instanța de apel a constatat valoarea totală a bunurilor „mai mare de 100000 lei”, această concluzie

a instanței fiind, în opina recurentului, doar o presupunere.

Totodată, recurentul consideră că a fost încălcat art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța de apel a examinat cauza în ordine de apel în absența părții vătămate Roșca Ștefan, care urma să fie audiat potrivit regulilor pentru prima instanță și ulterior, instanța de apel să aprecieze credibilitatea acestuia.

Recurentul menționează jurisprudența Curții Supreme de Justiție în cazurile similare (cauza Diacenco M.), considerînd că aceasta este relevantă și pentru speța de învinuirea lui Eșanu Dmitri.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocat, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurenții invocă temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) și 15) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, pct.12) - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și pct.15) Cod de procedură penală - instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

8.1. Referitor la invocările recurenților a pct. 6) al normei indicate supra, Colegiul penal menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

8.2. Sub aspectul temeiului pct. 12) al normei menționate, Colegiul penal enunță că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau*

procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvîrșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul cînd fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Eșanu Dmitri Fiodor a fost pus sub învinuire în baza art. 186 alin.(2). lit. c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Roșca Ștefan): *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvîrșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și în baza art.186 alin.(5) Cod penal, după indicii calificativi: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvîrșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”* (pe episodul cu partea vătămată Maniuc Igor), recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe ambele episoade, deoarece a reîncadrat acțiunile inculpatului pe episodul cu partea vătămată Maniuc Igor.

Ulterior, judecînd apelul procurorului, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și a conchis că concluziile primei instanțe referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Eșanu Dmitri din art. 186 alin.(5) în art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal sunt neîntemeiate, deoarece probele prezentate de către procuror și partea vătămată Maniuc Igor atestă valoarea bunurilor sustrate.

Instanța de recurs consideră că instanța de apel întemeiat și legal a casat hotărîrea primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărîre, prin care inculpatul Eșanu Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art.186 alin.(5) Cod penal (potrivit rechizitoriului), stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvîrșite, motivîndu-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal, analizînd decizia atacată, conchide că temeiurile prevăzute de normele menționate supra în pct. 8.1 și 8.2, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (4), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

8.3. Colegiul penal consideră neîntemeiate alegațiile avocatului recurent Leșanu Andrei, precum că, a fost încălcat art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil, pe motiv că instanța de apel a examinat cauza în ordine de apel în

absența părții vătămate Roșca Ștefan, care urma să fie audiat potrivit regulilor pentru prima instanță și ulterior, instanța de apel să aprecieze credibilitatea acestuia, în acest sens recurentul invocând jurisprudența Curții Supreme de Justiție în cazurile similare (cauza Diacenco M.) și considerînd că este relevantă și pentru speța dată de învinuirea lui Eșanu Dmitri, și astfel se încadrează și în temeiul prevăzut de pct. 15) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală.

În acest sens Colegiul penal menționează, că potrivit art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Din materialele cauzei, instanța de recurs reține, că recurenții *n-au contestat cu apel sentința primei instanțe în ce privește episodul de furt de la partea vătămată Roșca Ștefan*, în instanța de apel declarațiile părții vătămate Roșca Ștefan nu au fost contestate de către părți, nu a fost solicitat audierea acestuia în instanța de apel.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că în speța examinată n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de avocații Antoci Maria și Leșanu Andrei în numele inculpatului Eșanu Dmitri se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Antoci Maria și Leșanu Andrei în numele inculpatului Eșanu Dmitri împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Eșanu Dmitri Fiodor**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **10 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir